

Nr 221.

Av herr **Erlansson**, om viss ändring i gällande villkor för abonnemang å rikstelefon.

Av kungl. telegrafstyrelsens sist utkomna årsredogörelse för 1912 finna vi, att detta verk har en årsvinst av 6,438,971 kronor. Denna rätt stora vinst är inte ägnad att minska det missnöje, som ofta gör sig förnimbart. Mången tycker att telegrafstyrelsen har sin blick mera riktad på att beskatta än på att betjäna allmänheten. Att missförhållanden finnas, är nog telegrafstyrelsen villig att erkänna, vilket visas särskilt därav att telegrafverket i dec. 1911, med Kungl. Maj:ts medgivande, tillkallade fem personer att inom verket biträda med utarbetande av förslag till reglering av telefonavgifterna inom rikstelefonnätet.

Man kan ju tycka att, då frågan är under utredning, det är planlöst att genom motion åter draga den inför Riksdagen. Men anledning härtill torde dock föreligga. Då frågan sist var före i Riksdagen, uttalades dels en önskan, att telegrafstyrelsen skulle raska på med utredningen, som nu skulle utföras, dels ett klander emot utskottet, som behandlat frågan, att det icke hade uppdragit klara riktlinjer för utredningsmännen att följa.

Huru det har gått med den uttalade önskan, att det skulle sättas fast i utredningen förstå vi, då vi få höra, att den befinner sig ungefär på samma ståndpunkt nu 1914, som då detta yttrades i Riksdagen 1912. Jag har därför velat framdraga frågan för att, om möjligt, få större fart i utredningsarbetet.

Vidare har jag tänkt på något, som väckt ganska mycken förargelse bland abonnenterna, vilket enligt min mening vore ganska lätt och billigt för telegrafverket att göra en ändring uti, åtminstone på landsbygden.

Missförhållandet, varöver mycken klagan höres, är detta: Utan extra årlig avgäld får man icke hava mer än en apparat och icke ens en ringklocka, så att man i ett angränsande rum eller kök kan höra ringningen från den apparat man har. Då abonnenten betalar anskaffandet av apparat och ringklocka och betalar för uppsättningen härav, borde han få hava extra apparat eller ringklocka utan årlig avgäld.

Jag har velat framhålla detta därför, att jag icke är säker på, att utredningen lagts så att någon förändring härutinnan vore att vänta.

På grund av vad jag framhållit hemställer jag,

att Riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t an-
hålla om sådan ändring i gällande bestämmelser, att tele-
fonabbonent må hava rättighet att, om så behövs, i sin bostad
hava extra apparat eller ringklocka utan årlig avgäld härför.

Stockholm den 26 jan. 1914.

John Erlansson.
